

## ΣΕΒ: Επιτακτική η διοίκηση με στόχους για την αύξηση της παραγωγικότητας των ελληνικών ΜμΕ

2018/09/24 17:00 στην κατηγορία ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Μια σειρά παρεμβάσεων, που έχουν ως στόχο την ανάδειξη του ζητήματος της διαρθρωτικής προσαρμογής των ελληνικών -κυρίως Μεσαίων και Μικρών- επιχειρήσεων στο νέο οικονομικό περιβάλλον, όπως αυτό διαμορφώνεται μετά την συμβατική λήξη των μνημονίων, αναπτύσσει ο Σύνδεσμος Επιχειρήσεων και Βιομηχανιών (ΣΕΒ).

Ειδικότερα, όπως τονίζει, «ενώ η Ελλάδα παραμένει αντιμέτωπη με σοβαρές διαρθρωτικές αδυναμίες, οι περισσότερες οικονομίες παγκοσμίως, αναπτύσσονται ταχύτατα και μάλιστα ενσωματώνουν τα οφέλη της 4ης βιομηχανικής επανάστασης (Industry 4.0).

Μια τέτοια αδυναμία είναι η πολύ μικρού μεγέθους και ανοργάνωτη επιχειρηματικότητα που διαθέτει μεν ευελιξία, δυσκολεύεται όμως να επενδύσει σε καινοτομία, εξωστρέφεια και ανάπτυξη του ανθρώπινου δυναμικού της.

Έχει καταστεί πλέον σαφές ότι η επίτευξη μακροχρόνιας οικονομικής ανάπτυξης και η δημιουργία βιώσιμων θέσεων εργασίας στην Ελλάδα συνδέεται πρωτίστως με κίνητρα μεγέθυνσης και καλύτερης οργάνωσης των ΜμΕ στον τομέα των διεθνώς εμπορεύσιμων προϊόντων και υπηρεσιών.

Και όχι με αναχρονιστικές πολιτικές προστατευτισμού και ενίσχυσης της εσωτερικής ζήτησης. Προκειμένου να ανταποκριθούν σε αυτήν την πρόκληση και να καταστούν διεθνώς ανταγωνιστικές οι ελληνικές Μεσαίες και Μικρές επιχειρήσεις καλούνται να **αυξήσουν την παραγωγικότητά τους που σήμερα κυμαίνεται στο περίπου 50% του ευρωπαϊκού μέσου όρου.**

Ενδεικτικά, η φαινόμενη παραγωγικότητα, δηλαδή η ετήσια παραγόμενη προστιθέμενη αξία ανά εργαζόμενο, στην Ελλάδα ανέρχεται σε €20.000, ενώ στην Ιταλία είναι €38.000, στην Ιρλανδία €52.000, και στην ΕΕ-28 €42.000.

Για να συμβεί αυτό απαιτούνται φυσικά επενδύσεις σε πάγια κεφάλαια και τεχνολογική καινοτομία. Απαιτείται όμως και ένας ριζικός εκσυγχρονισμός της εσωτερικής οργάνωσης και λειτουργίας των επιχειρήσεων. Πεδίο που δυστυχώς διαχρονικά κατατάσσεται ως δευτερεύουσας σημασίας προτεραιότητα για την

πλειονότητα των ΜμΕ που δίνουν καθημερινά αγώνα επιβίωσης.

Εδώ εμπίπτει η βελτίωση των υφιστάμενων πρακτικών οργάνωσης της εργασίας, ανάπτυξης ανθρώπινου δυναμικού και διαχείρισης των σχέσεων με το εξωτερικό περιβάλλον (πελάτες-προμηθευτές).

Η δημιουργία κατάλληλων ενδοεπιχειρησιακών προϋποθέσεων, μέσω της υιοθέτησης σύγχρονων και αποτελεσματικών συστημάτων επιχειρησιακής διοίκησης, συμπληρώνει και ενισχύει την ευρύτερη προσπάθεια για τον παραγωγικό μετασχηματισμό της ελληνικής οικονομίας, με κύριους άξονες την εξωστρέφεια, την άρση όποιων ρυθμιστικών στρεβλώσεων, την αποτελεσματική λειτουργία των εγχώριων θεσμών και την ανάπτυξη των δεξιοτήτων του ανθρώπινου δυναμικού.

Το παρόν Special Report επικεντρώνεται λοιπόν στο θέμα της Διοίκησης της Επιχειρησιακής Απόδοσης (ΔΕΑ), που αποτελεί κύριο ζητούμενο και βασική προϋπόθεση για την υιοθέτηση σύγχρονης συστημικής διοίκησης.

Η ευθύνη και η δέσμευση της ανώτατης διοίκησης των επιχειρήσεων και των ίδιων των επιχειρηματιών για την υιοθέτηση καινοτόμων αλλά και αποτελεσματικών συστημάτων επιχειρησιακής απόδοσης αποτελεί εκ των ων ουκ άνευ όρο για να επεκταθούν σε όλο το φάσμα της Ελληνικής επιχειρηματικότητας.

Διεθνείς δείκτες κατατάσσουν δυστυχώς τη χώρα μας στη 17η θέση μεταξύ 20 οικονομιών ως προς τη συστηματική αξιοποίηση της ΔΕΑ.

Σε αυτό το πλαίσιο καταγράφουμε τα σύγχρονα εργαλεία και μεθόδους διοίκησης και μέτρησης της απόδοσης των επιχειρήσεων, αναδεικνύουμε τα οφέλη που προκύπτουν από την συστηματική χρήση της ΔΕΑ και επισημαίνουμε 7 βασικές προκλήσεις για την ανάπτυξη και εμπέδωση της ΔΕΑ σε επίπεδο επιχείρησης.

Επίσης παραθέτουμε ενδεικτικές προτάσεις για δράσεις που καλούνται να λάβουν οι κοινωνικοί εταίροι, οι επαγγελματικές οργανώσεις, οι κλαδικοί σύνδεσμοι, οι φορείς της επιχειρηματικότητας και οι αρμόδιοι κυβερνητικοί φορείς προκειμένου να ενθαρρυνθεί και να διευκολυνθεί η υιοθέτηση συστημάτων ΔΕΑ από τις ελληνικές επιχειρήσεις.

Η Διοίκηση της Επιχειρησιακής Απόδοσης (ΔΕΑ), πέραν των λοιπών της στοιχείων, εμπεριέχει και την Διοίκηση της Απόδοσης των εργαζομένων αλλά και την σχετική με αυτή ανταμοιβή. Δηλαδή την σύνδεση της αμοιβής με την παραγωγικότητα ως απαραίτητο παράγοντα διασφάλισης της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων αλλά και της χώρας εν γένει. Για αυτά όμως τα θέματα, που αποτελούν πεδίο μακροχρόνιων αντιπαραθέσεων, θα επανέλθουμε σε επόμενη έκδοση».

Διαβάστε [εδώ](#) το Special Report.